

استقرار حاکمیت ملی هدف جبهه ملی ایران است

شماره
۱۸۴

سام
پژوهش ملی ایران

نشریه داخلی تهران پنجم تیر ماه ۱۳۹۰ خورشیدی شماره ۱۸۴

به نام خداوند جان و خرد

مرز های نقض حقوق بشر در جمهوری اسلامی تا کجاست؟

منزل خارج کرده و به سوی گورستان لواستان ببرند و وقتی اعضای خانواده سحابی و یارانش که در همان ساعت اولیه صبح در آنجا حاضر بودند میخواهند مراسم تشییع را زود تر از ساعت مقرر آغاز نمایند همان نیروها در بیرون از منزل و در کوچه از تشییع جنازه بر روی دوش که سنتی مذهبی معمول و شناخته شده است، ممانتع به عمل میآورند. وقتی خانم هاله سحابی فرزندش جای مهندس سحابی نسبت به این جلوگیری معتبرض میشود در مقابل دیدگان ده هانف ناظر، مورد ضرب و شتم قرار میگیرد و بدنبال میهوش شدن اورا به بیمارستان لواستان روانه میکنند و پیکر مهندس سحابی رانیز در آمبولاتس قرارداده و به طرف محل دفن میبرند. مراسم تدفین در فضای شدیداً نظامی امنیتی انجام میشود و حدود ساعت ده صبح که شرکت کنندگان در مراسم به خانه مهندس سحابی بازگشته بودند خبر میرسد که خانم هاله سحابی هم در بیمارستان درگذشته است. در خواست خانواده سحابی برای معایبات پژشگی قانونی و روشن شدن علت مرگ او به جائی نمیرسد و در همان شب و در زیر نور پروژکتور پیکر خانم هاله سحابی نیز در کنار پدرش به خاک سپرده میشود. عصر روز پنجمین ۱۲ خرداد دولت از برگزاری مراسم ترحیم مهندس عزت الله سحابی هم جلوگیری بعمل میآورد و مردم بادربسته مسجد حجت این الحسن روبرو میشوند و خیابان سهپوری شمالی تهران با حضور گسترده نیروهای انتظامی بصورت میدان جنگ در میآید و تعدادی از مردم مضروب و عده ای هم بازداشت میشوند. پس از شهادت خانم هاله سحابی، آقای هدی صابر دوست همفکر و همزم نزدیک مهندس عزت الله سحابی که در زندان اوین در بازداشت به سرمیرید به عنوان اعتراض به این رویداد دست به اعتصاب غذا میزند. او پس از چند روز اعتصاب غذا دچار حمله قلبی میشود، ولی زندانیان به او توجه لازم را نشان نمیدهند. اورا خلیل دیریه در منگاه زندان میبرند و از ضرب و شتم او نیز خودداری نمیکنند و سرانجام وقتی حال او به خامت میگراید اورا به بیمارستان مدرس منتقل میکنند آقای هدی صابر نیز در بیمارستان نا بهنگام چشم از جهان فرومیبینند. این است چگونگی حقوق بشر در جمهوری اسلامی و برخورد حکومت با آزادیخواهان ارجمندی چون مهندس عزت الله سحابی و خانم هاله سحابی و آقای هدی صابر.

در این دو ساله پس از انتخابات سرعت چرخ اعدام ها سیار بیشتر شده و ایران از نظر تعداد اعدام ها در ردیف دوم جهان پس از چین قرار دارد. در حالیکه چین بیش از یک میلیاردو سیصد و سی میلیون نفر یعنی نزدیک به بیست برابر ایران جمعیت دارد. جمهوری اسلامی بزرگ ترین زندان روزنامه نگاران شناخته شده است. واصولاً هیچ روزنامه آزادی که بتواند نظرات مردم ایران را منعکس نماید منتشر نمیشود. هیچ سازمان سیاسی غیر دولتی امکان فعلیت آزاد را ندارد. تعداد زندانیان سیاسی در جمهوری اسلامی بالاترین رکورد جهانی را دارد. و تعداد زیادی از این زندانیان هم اکنون در زندان اوین در حال اعتصاب غذا به سر میبرند. اگر قتل های زنجیرهای و سرکوب مدام مردم و حوادث زندان که بیزک و مواد منجر به شهادت هاله سحابی و هدی صابر نقض فاحش حقوق بشر نیست پس نقض حقوق بشر چیست؟

ملت ایران به دلیل استبداد و دیکتاتوری و فساد و نقض حقوق انسانی خود توسط رژیم سلطنتی گذشته در سال ۱۳۵۷ بی نظیر ترین انقلاب تاریخ خود را رقم زد و با آن انقلاب امیدداشت که به حکومتی پایبند به دموکراسی و حقوق بشر دست یابد. ولی از همان آغاز پیروزی انقلاب حکومت جمهوری اسلامی عدم پایبندی به رعایت حقوق بشر و زیر پا نهادن حقوق انسانی و امنیت قضایی مردم ایران را از خود نشان داد. در ابتدا برخوردهای خشونت بار، باعذام های بدون محکمه یا با محکمات چند دقیقه ای و بدون رعایت موازن قانونی در مورد مقامات لشکری و کشوری رژیم سابق آغاز شد. سپس همین رویه ها در مردم سایر متممین و مخالفین در گروه های مختلف به اجرا در آمد. گروه های سیاسی با هر نوع طرز نظری و کشوری غیراز تفکر گروه حاکم یکی پس از دیگری مورد هجوم قرار گرفته و از صحنه سیاسی کشور کنار زده شدند. ماجراج اعدام های فله ای در زندان ها و ماجراهای نفرت انجیز قتل های زنجیره ای و قتل داریوش و پروانه فروهر و محمد جعفر پوینده و اشخاص دیگر داستان های غم انگیز اسـت که تاریخ هرگز آنها را فراموش نخواهد کرد. اگر برخوردهای خشونت آمیز و عدم رعایت حقوق بشر سال ها و تا خداداد ۸۸ فقط نسبت به مخالفین و مبارزین سیاسی و دگر اندیشان اعمال میگردید، پس از انتخابات دوره دهم ریاست جمهوری در ۲۲ خرداد ۸۸، اینگونه برخورد ها به نحوی مضاعف و گسترده نسبت به شهروندان عادی که فقط به نتیجه انتخابات معتبرض بودند صورت پذیرفت. جالب اینکه این انتخابات هم مانند سایر انتخابات های صورت گرفته در جمهوری اسلامی با پدیده شـگفت انگیز «نظرات استصوابی» شورای نگهبان و تعیین کاندیداهای توسط حکومت صورت گرفته بـود. و تازه در چین انتخاباتی که کاندیدا های آن همگی از طرف حکومت معرفی شده بودند چنان نازوایی هایی روی داد که اعتراضات میلیونی مردمی را که به امید هایی به پای صندوق های رای رفته بودند به دنبال داشت. اعتراضاتی که حـاکمیت نام «فتحه» بر آن نهاد. در رویدادهای پس از آن انتخابات کشته شدن ده هانفراز مردم در خیابان ها و زندانی شدن صدها نفر را شاهد بودیم. کشته شدن چندین زندانی در پی ضرب و شتم بیرحمانه در زندان کهربیزک جامعه را تکان داد. در این دو ساله اعمال خشونت و سرکوب و نقض حقوق بشر محدوده های قبلی را هم در هم نورده دیده و به مرزهای تازه ای رسیده است. در هفته های اخیر در گذشت مهندس عزت الله سحابی رویدادهای حیرت انگیز و باور نکردنی را به دنبال داشت. خانواده سحابی تصمیم میگیرند که مراسم تشییع جنازه اورا از منزل آن شادروان واقع در محدوده کوچک لواستان که در چند کیلومتری خارج از تهران قرار دارد بعمل آورده و تدفین رانیز در گورستان همین شهرک انجام دهد ولی از ساعت اولیه صبح روز چهارشنبه ۱۱ خرداد صدها نیروی ضدشـورش موتور سوار و ده ها خودروی مملو از نیروهای انتظامی و نیروهای لباس شخصی در خیابان شهر لواستان و خیابان منتهی به گورستان این شهر استقرار یافته و منظره یک شهر اشغال شده را به لواستان میدهند. صبح زود و قبل از رسیدن ساعت مقرر برای تشییع پیکر مهندس سحابی، نیروهای امنیتی و نظامی اصرار میورزند که پیکر اورا زودتر از